

Søren Pape Poulsens grundlovstale

Taler

Søren Pape Poulsen
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

5. juni 2018

Solen skinner og det er grundlovsdag i Danmark. Dagen hvor vi fejrer vores demokrati og minder os selv om hvilke dybe rødder, det har slået og hvilket stærkt fundament vi står på i vores skønne land.

Grundloven har med sine 169 år bevist sit værd og ikke mindst sin eviggyldighed.

Heldigvis spiller den stadig en afgørende rolle i Danmark i dag. Vores slidstærke grundlov. Både praktisk i forhold til landets domstole. Men også i forhold til vores kultur, hvor den er en stærk markør, fordi den garanterer os ytringsfrihed, ejendomsret og direkte, hemmelige valg. Det kan vi være stolte af.

Vi kommer hele tiden længere væk fra den tid, Grundloven blev skrevet i. Med det følger der et ansvar. Et ansvar for at kende historien og den kultur, vi er en del af. Så vi kan lære, hvad vi er rundet af. Så vi kan lære, hvordan vi begår os, og hvilke historiske sejre vi står på skuldrene af. Så vi ved, hvilke værdier vi er forpligtet til at give videre.

Demokrati er ikke kun bogstaver og ord i en lov. Det er de værdier, der gennemsyrrer vores kultur i både store og små fællesskaber. Det gælder helt fra den lokale idrætsforening og grundejerforening til vores politiske system. Det er også derfor, at det er så smukt, at I er her i dag. Uden jer, intet demokrati.

Nu vi er ved vores levende historie. Hvor har jeg nydt vores fantastiske kongehus ekstra meget på seneste. Tænk, at vi bor i et land, hvor vi har så fremragende en regent. Og ikke nok med det – en regent, som formår at bringe børn til verden og opdrage dem på en måde, som fører deres åbenlyse ægte

følelser for deres familie og for Danmark videre. Fantastisk.

Enhver borger i ethvert andet land kan med rette være misundelig på vores royale familie. Og jeg glæder mig dagligt over, at vi ikke lever i en republik, hvor vi skal nøjes med en præsident af den ene eller anden støbning.

Nej, her til lands har vi Kongehuset. Og jeg har igen haft lejlighed til at bemærke den kæmpe respekt, der er for H.K.H. Kronprins Frederik. Ikke bare som royal og kommende konge, men som menneske. Jeg er dybt imponeret, og jeg synes, at kongefamilien igen har vist, at de kan samle Danmark som ingen andre kan.

I dansk politik kan vi ikke altid prale af at samle. Det er trist. Vi skal huske på, at vi er valgt af folk til at repræsentere dem, lytte til dem og indgå aftaler, som forbedrer deres liv – og som forbedrer Danmark.

Jeg husker det fra min tid som borgmester, hvor beslutningerne altid drejede sig om det helt nære. Om pleje af ældre, pasning af børn, gode skoler, de frivillige foreninger og de rammer erhvervslivet skal klare sig indenfor.

Jeg er meget taknemmelig for at have fået opgaven som folkevalgt, partiformand og minister. Og jeg vil gerne opfordre alle i dansk politik til at vælge samarbejdet til.

Også selvom konflikterne nogle gange fortæller højt og tydeligt om de værdier, vi bærer på hver især som partier. Jeg er med på, at det kan være en effektiv måde at kommunikere på, fordi konflikter ofte bæres ind i nyhedsindslag og frem på forsider. Men der må være en grænse.

Det er ikke, når vi dyrker konflikten eller råber højest, at vi er vores løn værd. Det er, når vi skaber resultater. Det er derfor, at politik bliver kaldt det muliges kunst.

De umulige krav er ingen kunst. Det er resultaterne, der tæller i politik. Det er dem, der gør en forskel i borgernes liv.

Vi danskere er gode til at engagere os frivilligt i vores lokalsamfund og på den store scene. Eksempelvis når der samles ind til at knække canceren. Vi er også flittige til at stemme til valgene. Senest har vi set, at valgdeltagelsen blandt de unge er steget. Det er rigtig godt.

Heldigvis er der også nogen, der melder sig ind i politiske partier, selvom der engang var flere. Indflydelsen ligger lige for. Lad os være stolte af det her på grundlovsdag. Jeg håber, at flere vil melde sig ind i vores politiske partier. Det behøver ikke være mit eget parti. Det vil jeg selvfølgelig altid gerne opfordre til.

Uanset om I melder jer ind i et parti eller ej, vil jeg gerne love jer én ting. Jeg vil sige det samme, som Poul Schlüter sagde i sin grundlovstale i Tolne i Vendsyssel i 1974:

”[...] Det Konservative Folkeparti vil arbejde energisk med på at løse problemerne. Det eneste, som kan genskabe respekten for det danske folkestyre, er, at folkestyrets lovlige organer effektivt løser de problemer, der er på dagsordenen.”

Sådan mener jeg, at politik skal være. Når jeg ser en af mine medborger i øjnene skal jeg med god samvittighed kunne sige:

”Jeg arbejder for dig og for Danmark.”

Noget af det, som, jeg tror, har fyldt meget på vores alle sammens dagsorden er bandekriminalitet. Sidste år fløj kuglerne i ulykkeligbogstavelig forstand gennem luften, og lovlydige mennesker var bange for at bevæge sig rundt i deres eget nabolag. Der var bandekonflikt flere steder i landet – og i København blev der skudt mange gange. Og i enkelte tilfælde med døden til følge.

I en sådan situation spørger man sig selv, hvad man bedst kan gøre som justitsminister. Først og fremmest skal man lade politiet gøre sit arbejde. Og man skal sørge for, at de har det de skal bruge og er mange nok. Og så skal der falde nogle hårde straffe.

Man kan ikke ty til vold ustraffet. Og jeg kan ikke acceptere, at bandemedlemmer får korte straffe og dermed kan fare ind og ud af fængsel og skiftes til at holde sammen på deres kriminelle organisation. Det blev også i den grad ændret.

Jeg står et hundrede procent på mål for de politiske aftaler, jeg har indgået. De er mine politiske resultater, og jeg deler dem med alle de partier, der har villet samle sig om den sunde fornufts politik.

Jeg står ved, at jeg har foreslået højere straf for ulovlig våbenbesiddelse. Nu koster det mindst 2 år bag tremmer at have et våben på sig. En af de få minimumsstraffe vi har i Danmark.

Jeg er stolt over, at vi har sikret flere politibetjente på gaden. Vi uddanner nye betjente, som ikke set længe, og det er en glæde uden lige gang på gang at deltage i dimissionen på politiskolen, når endnu et hold nyudklækkede betjente er klar til at gå ud i kongeriget og hver dag arbejde for vores fælles tryghed.

Jeg er tilfreds med zoneforbud, visitationszoner og indskrænkning af prøveløsladelse over for de personer, som slet ikke ønsker at komme ud af kriminalitet.

I dag sidder der flere bandemedlemmer i fængsel, end der nogensinde har gjort før. Omkring 440 personer er i dag fjernet fra gaden. Deres kriminelle aktiviteter er forbi. De skal ikke længere kunne afpresse, overfalde og skyde efter folk på gaden.

Det er godt. Politik virker. Politik gør en forskel.

Vi har også set domstolene skrive retshistorie, da de idømte et bandemedlem fra Loyal To Familia 20 års fængsel for drabsforsøg på to tilfældige cyklister. Ni medlemmer af Loyal To Familia og Brothas fik for nyligt i alt 75 års fængsel. Og flere bandemedlemmer har den seneste tid fået udvisningsdomme.

De personer, som politiet har registreret som bande- eller rockermedlemmer, er tilsammen blevet dømt for 7.108 lovovertrædelser begået inden for de sidste tre år. Det har udløst i alt 518 års fængsel.

Det er klar, konsekvent konservativ retspolitik, der virker, og det betyder, at vi i øjeblikket ser bander, der er hårdt pressede – ikke af andre bander, men af os allesammen – samfundet – repræsenteret ved politiet og de øvrige myndigheder.

Og må jeg ikke i den sammenhæng sende en stor tak til de mænd og kvinder, der er villige til hver dag at trække i uniformen for at føre retfærdigheden ud i livet. De danske betjente fortjener vores opbakning. De kan ikke roses nok.

Og når jeg er i gang med at rose vil jeg gerne give en lige så stor ros til vores fængselsbetjente, der hver eneste dag, skal passe på sig selv, når de værste bandekriminelle er sat i fængsel. Der er voldsparate bandemedlemmer som aldrig før bag tremmer, og derfor er jeg glad for vi blev enige om en ny aftale, der skal sikre flere fængselsbetjente på de hårde afsnit.

Vi skal passe godt på vores ansatte og give dem det de har brug for, når de kriminelle skal holdes i et fast greb.

Der skal også lyde en stor tak til partierne bag bandepakken. De aftaler, vi indgår, virker. Og hvis det står til mig, er vi ikke færdige endnu. Regeringen har påtaget sig opgaven med at gøre op med parallelsamfund. Det gør vi, fordi der skal stå respekt om loven og vores fælles værdier.

Jeg har også bedt Rigsadvokaten forberede en sag om opløsning af bandegruppen Loyal To Familia. Grundlovens paragraf 78 om foreningsfrihed er jo ikke til for at beskytte voldelige, organiserede kriminelle – det skal stå klart og tydeligt. Og er vigtigt at markere netop i dag.

Vi har stadig meget, vi skal nå den kommende tid i dansk politik. Blandt andet skal vi indgå et nyt energiforlig. Jeg håber og tror, at det bliver et bredt forlig. Det ville klæde os alle sammen at bringe Danmark i en grønnere retning og sætte afgifterne for de danske familier ned.

Alle skattelettelser er gode skattelettelser, plejer jeg at sige. Og der er rum til det i dansk økonomi. Vi har også grebet chancen og forenklet vores afgiftssystem. Det er både en økonomisk lettelse, som gør vores virksomheder konkurrencedygtige, en besparelse, som sendes videre til forbrugerne, og så er

det ikke mindst en administrativ byrde, der forsvinder.

Den gode økonomiske situation skyldes blandt andet gode borgerlige reformer. Men først og fremmest tilhører æren dansk erhvervsliv og alle ansatte. Det er dem, der tjener pengene til velfærden, og det er dem, der udnytter de gunstige tider til fordel for os alle sammen.

Aldrig har så mange personer været i privat beskæftigelse som i dag.

Arbejdsløsheden er lav, og siden valget har erhvervslivet formået at skabe 130.000 private arbejdspladser. Det er godt for alle dem, der nu har et arbejde at stå op til. Det giver hverdagen mening, at man har et formål.

At man bidrager og kan lære sine børn, at penge er noget man tjener – ved at gå på arbejde.

Vi har reformeret dansk økonomi af flere omgange, både i regering og som oppositionsparti. Man skal ikke være bange for at tage ansvar, selvom man ikke selv sidder for bordenden – man må bidrage ud fra den situation, man er i. Men tænk, hvis vi ikke havde reformeret efterlønnen.

Så ville vi i dag stå og mangle næsten 53 milliarder kroner. Det er noget af en regning. Pudsigt nok har jeg aldrig hørt de partier, der er imod reformer, sige, at de er klar til at samle den regning op.

Jeg har heller ikke hørt nogen sige, at de vil sætte skatten på den sidst tjente krone op med syv procentpoint for at annullere de konservative-liberale reformer fra 00'erne.

Men der er ét sted, hvor jeg hører et klart ønske om skattestigninger fra flere på Christiansborg. Det er, når det kommer til skatten på at dø. Der skal ikke være tvivl om, at jeg og mit parti er imod den skat.

Det er da ikke rimeligt at folk, der gennem et langt liv har tjent deres egne penge, betalt skat af dem og passet på deres økonomi – svaret enhver sit. At de mennesker skal have det sidste skattesæk når låget på kisten lukker, så deres børn skal betale staten penge.

Det er en moralsk blindgyde.

Og der er flere urimeligheder. Det er faktisk sådan, at en bror eller søster ikke regnes for nærmeste familie, hvis de arver fra hinanden og dermed skal betale ekstra meget i arveafgift.

Hvorfor? Må jeg spørge. Jeg mangler simpelthen at høre tilhængerne af den skat, komme med klare argumenter for den. Man kunne da begynde med at hæve grænsen for hvornår arveafgift skal betales og man kunne da beslutte af søskende er nærmeste familie. Det ville da være en start.

Det, vi skal hjælpe hinanden med her i Danmark, er reel velfærd. Her mener jeg ikke meget høje overførselsindkomster. I min optik er det ikke et velfærdssamfund værdigt, når dem, der tager et lavtlønsjob, må se deres løncheck slået af bistand fra det offentlige. Nej, jeg tænker på kernevelfærden. Nærmere bestemt sygehusene, retssamfundet, folkeskolen og hjælp til et godt familieliv.

Derfor har vore socialminister Mai Mercado også fokus på familier med små børn. Man ved, at de første 1000 dage i et barns liv er særligt vigtige. Både i forhold til, hvordan barnet klarer sig socialt, hvordan barnet kommer til at trives senere hen – og hvor meget den lille pige eller dreng kan komme til at lære i skolen.

De første år trækker spor igennem hele livet. Derfor er det vigtigt med en god start på livet. Vi ved fra undersøgelser, at børn, der er sprogligt bagud i tre-årsalderen, oftere har adfærdsproblemer i 11-årsalderen.

Og at de klarer sig dårligere end andre børn ved folkeskolens afgangsprøve. Det er bekymrende. Men det viser, at vi skal sætte tidligt ind, hvis vi skal give de nye generationer en god start på livet.

I nogle tilfælde – som med børn, der vokser op i ghettoer, vil vi anvende tvang. For jeg kommer ikke til at se til, imens endnu en årgang af børn vokser op uden at få lært ordentligt dansk.

Vi ved, at det her er en gruppe, der kan blive tabt på gulvet. Vi har set det før. Derfor er der også tit blevet sagt, at ”nogen må gøre noget”, når det kommer til integrationen af efterkommere af indvandrere. Nu gør vi noget. Det er i børnenes bedste interesse, at de får lært dansk og kan begå sig. Det er også i samfundets bedste interesse. De børn skal bare lære dansk. Så simpelt kan det siges.

Men tvang skal være undtagelsen. I de fleste tilfælde må vi have tillid til, at langt de fleste danske familier kan tage ansvar for sig selv.

Der er nogle basale ting, der bare skal fungere her i Danmark. Det er vigtigt med en god start på livet. Men det er ikke kun ved starten på livet, man kan have brug for hjælp. Det er vigtigt, at man får hjælp og omsorg, når man har brug for det. Det har man, når man bliver syg.

Vi har brug for den tryghed, vi kan give hinanden i fællesskab.

Vi har alle sammen en personlig og en medmenneskelig interesse i, at vores sundhedsvæsen fungerer ordentligt. Derfor skal vi hele tiden have de mest kompetente læger. Det mener jeg, at vi har. Men vi har ikke nok.

Derfor har vi i regeringen aftalt, at der skal oprettes 250 nye studiepladser i medicin. De kommer oven i de 50 ekstra studiepladser, som det blev besluttet at oprette på Aalborg universitet sidste år.

Det er godt og nødvendigt. Det er blandt andet det vores skattepenge skal gå til. Man kan ikke gøre for, at man bliver syg. Eller hvilken biologisk arv, man har med sig. Det står vi sammen om at klare.

Som I sikkert ved, har vi gennemført mere end én kræftpakke over årene. Det er et arbejde, som jeg tror, at de fleste politikere har deres person med i. Vi har det ligesom alle andre danskere: Vi kender alle en, der er gået bort på grund af kræft. Og vi kender alle en, der har slidt sig tynd gennem kemoterapi og lange indlæggelser.

Men sundhed og omsorg er ikke kun de store pakker. Det er også den nære

omsorg hver eneste dag. Når en ældre medborger har brug for hjælp – måske kun i få minutter- eller noget mere. Vi skal kunne sikre den basale hjælp i vores rige samfund, når du har brug for det. Hjælp dem som har hjælp behov. Så enkelt skal det være. Uden en masse registreringer og regneark, men bare medmenneskelighed og omsorg.

Folk skal have lov at leve deres liv og træffe valg – gode som dårlige.

Én ting vil jeg dog sige. Jeg har meget svært ved at forstå, at unge mennesker begynder med at ryge. Og det gør mig så uendeligt trist, at nogle begynder i skoletiden. I dag ryger 9.000 af de 11 til 15-årige dagligt. Ser man bare på de 11-årige, er der 1.000 af dem, der ryger hver eneste dag.

Spørger man de 16 til 25-årige rygere, hvornår de begyndte med at ryge for første gang, så svarer hver femte, at de røg første gang i skoletiden.

Børn skal lære utroligt meget i skolen, og det sørger vores meget dygtige lærere for. Men de skal ikke lære at ryge, men det sørger nogle af kammeraterne desværre for. Derfor har vi i Det Konservative Folkeparti foreslået, at ingen børn må ryge i den tid, de er i skole.

Vi ønsker røgfri skoletid. Uanset om børnene står ved skolens bagdør, ved et gyngestativ eller på den anden side af fortovet. Det ser jeg ikke som et indgreb i nogens grundlovssikrede personlige frihed.

Jeg ser det sådan, at vi støtter forældrenes vilje i de timer, hvor vores skoler har ansvaret for børnene. Forældre skal kunne gå på arbejde med ro i maven uden skulle tænke på, at deres børn begynder på en dødelig vane, imens det offentlige har ansvaret for dem.

Der er mange facetter i livet. Og vi lovgiver om mangt og meget på Christiansborg. Men grundlaget er Grundloven. Grundlaget er os alle sammen. Også selvom vi ikke altid deler syn på, hvad der skal gøres politisk.

Måske netop fordi politik er omskifteligt og ofte præget af konflikt – også nødvendig konflikt – skal vi holde fast i traditionerne og sådan en dag som i

dag; Grundlovsdag. Lad os dyrke fællesskabet, historien og enigheden.

Livet skal mærkes. Demokratiet skal mærkes. Og det kan det kun, hvis vi er sammen om det. Hvis vi holder traditionerne og historien i live, finder vi ikke bare forklaringer. Vi finder også mening. Lad os endelig bruge de anledninger, vi har, til at finde sammen i stedet for at finde konflikter. Lad os i dag glædes over det, vi kunne dengang i 1849 og alt det, vi stadig kan.

Rigtig glædelig grundlovsdag

Kilde

konservative.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Det Konservative Folkeparti, Grundlovstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soeren-pape-poulsens-grundlovstale-2018>